

Хрещення немовляти

Joe McKiney

Хрещення немовлят не відповідає Біблії з наступних причин.

а. Оскільки хрещення є втіленням віри і звернення грішника до Бога за прощенням, то очевидно, що без віри в Христа як жертву свого гріха не може бути хрещення.

Дії 22:16 — Немовля не здатне закликати ім'я Господа.

1 Петра 3:21 — Немовля не здатне звертатися до Бога за чистим сумлінням.

Колосян 2:12 — Немовля не здатне вірити в дію Бога.

б. Писання описують тих, хто має бути охрещеним, і опис виключає немовлят.

Матвій 28:19 — «зробіть учнями всі народи, хрестячи їх (тих, хто став учнями)».

Марка 16:16 — «Хто увірував і охрестився, буде спасений».

Дії 2:41 — «Тоді ті, що прийняли його слово, охрестилися».

Дії 8:12 — «...увірувавши... охрестилися, як чоловіки, так і жінки».

Дії 8:36-37 — «Що заважає мені охреститися?» «...якщо ви вірите всім своїм серцем, ви можете».

в. Простіше кажучи, це не практикувалося в Новому Завіті. Найдавніші історичні згадки про хрещення немовлят з'явилися через 150 років (Оріген) до 200 років (Ірений) після П'ятидесятниці. Це тривале мовчання робить очевидним, що хрещення немовлят було нововведенням того, що практикувала апостольська церква. Навіть ті, хто захищає практику хрещення немовлят, повинні визнати, що це так. Розгляньмо, наприклад, Л. Беркгофа у своїй «Систематичній теології» під заголовком «Біблійна основа для хрещення немовлят». Він пише: «На початку можна сказати, що в Біблії немає чіткого наказу хрестити дітей і що немає жодного випадку, коли б нам прямо сказали, що дітей хрестили. Але це не обов'язково робить хрещення немовлят небіблійним» (с. 632).

Деякі аргументи тих, хто вірить у хрещення немовлят

а. Мартін Лютеру своєму «Великому катехізисі, частина четверта:

і. «Те, що Хрищення немовлят приємне Христу, достатньо доведено Його власною діяльністю, а саме: Бог освячує багатьох із них, які були таким чином охрещені, і дав їм Святого Духа; і що навіть сьогодні є багато тих, у кого ми бачимо, що вони мають Святого Духа як через їхнє вчення, так і через життя... Це справді найкращий і найвагоміший доказ для простодушних і неосвічених».

ii. «Крім того, ми говоримо, що нас не стільки цікавить, чи вірить охрещена особа чи ні; бо через це Хрещення не стає недійсним; але все залежить від Слова і наказу Бога. Коли Слово додається до води, Хрещення є дійсним, навіть якщо віри бракує... Бо навіть якщо єврей сьогодні прийде нечесно та зі злим наміром, і ми повинні охрестити його з усією доброю вірою, ми повинні сказати, що його хрещення все ж справжнє. Бо тут вода разом зі Словом Божим, хоча він не отримує її так, як мав би».

iii. «Тому вони зухвалі, незграбні уми, які роблять такі висновки та висновки, як ці: Де немає правдивої віри, там також не може бути правдивого Хрещення. Як би я зробив висновок: якщо я не вірую, то Христос ніщо; або так: якщо я не буду слухняний, то батько, мати і влада ніщо. Золото все одно є золотом, хоч розпусниця носить його в ґріху й соромі».

в. католик:

«Деякі люди помилково стверджують, що фрази «Покайтесь і охристіться» і «Увіруйте і охристіться» показують, що охреститися можуть лише ті, хто достатньо дорослий, щоб покаятися. Але подумайте про 2 Фессалонікійців 3:10: «Як хто не хоче працювати, той нехай і не їсть». Це говорить будь-хто. Чи означає це, що ми повинні морити наших дітей голодом, оскільки вони не працюють? Звичайно, ні. Дієслова «каятися», «вірити», «працювати» стосуються лише тієї міри, в якій людина здатна на це».

«Немовлята, спонукані Божою благодаттю, можуть отримати Його дар віри. Коли Марія принесла Ісуса до святої Єлизавети та Івана Хрестителя. Єлизавета відповіла: «Немовля в моїй утробі затріпотіло від радості».

- а. Кальвін** виправдане хрещення немовлят на тій підставі, що є зерно віри, закладене в дітей віруючих батьків через завітну обітницю Бога. Таким чином, реформатська євангельська позиція: 1) Хоча немає чіткого наказу, хрещення немовлят базується на істотній єдності та безперервності завіту благодаті, 2) Завіт благодаті є єдиним духовним завітом, укладеним спочатку з Авраамом і виконаним у Христос, 3) Віра не потрібна, 4) Через єдність завіту знак нового завіту можна дати дітям віруючих у Новому Заповіті, так само як Авраам дав знак завіту, який Бог уклав з ним, своєму немовляті синів у Старому Заповіті, і 5) Знаком нового завіту є хрещення, яке замінює старий завітний знак обрізання. Це пояснює такі речі, як «домашні хрищення», під час яких передбачається, що немовлята були хрещені, «діти завіту» замість «привілейованих дітей» у 1 Коринтян 7:14, і «включення» маленьких дітей у Царство Боже. на відміну від «подібності» малих дітей до громадян царства в Марка 10:14-16.

Спростування

У Біблії ніде не згадується про єдиний духовний «завіт благодаті», який якимось чином охоплює віки і пов'язує Авраама з Христом.

Хоча їхні фізичні стосунки з Авраамом давали їм право на тимчасові, фізичні благословення згідно з Авраамовим завітом, це не давало права його нащадкам на будь-які вічні, духовні благословення, якщо вони не були духовно схожі на свого батька Авраама (тобто вони з вірою дивилися на Бога). Бог ніколи не обіцяв нікому духовних благословень, у будь-який

час, на будь-якій іншій основі, крім благодаті. І благодать за своїм визначенням не тільки виключає всі людські заслуги; це також виключає фізичне та природне походження. Це вірно як у Старому, так і в Новому Завітах, незалежно від того, який завіт.

Діти віруючих перебувають у дуже привілейованому становищі. Вони є об'єктами молитов їхніх батьків, вони знайомляться зі Словом Божим і свідченнями своїх батьків та інших християн, і їх спонукають шукати Господа, поки Його можна знайти, і закликати Його, коли Він поруч. Але ніде в Новому Заповіті нам не сказано хрестити їх, доки вони не дадуть доказів, що прийшли до особистої віри в Бога через Христа Ісуса Спасителя.

Те, що вони є дітьми віруючих, не означає, що вони були обрані Богом, або що вони мають якусь частку в новому завіті. Хрестити їх так, ніби вони це зробили, або в надії, що так і буде, не відповідає Біблії. Хрестити їх на знак того, що вони є «дітьми завіту», яким потрібно відповісти на милостиві ініціативи Бога, означає повернутися до прообразів і тіней Старого Заповіту, до днів Авраама та Мойсея, коли Бог готував Ізраїль і світу для появи нової нації та людей, які всі знали б його, любили його та служили йому.

Те, що обрізання було пророчим типом хрещення, видно в Колосян 2:11, 12: «У Ньому ви також були обрізані обрізанням нерукотворним, через зняття тіла гріхів плотського через обрізання Христове. , поховані з Ним у хрещенні, в якому й ви воскресли з Ним через віру в дію Бога, Який воскресив Його з мертвих». Ця мова не може бути застосована до немовлят: у немовляти немає гріхів, які слід відкласти, і у немовляти немає віри в дію Бога.

Хрищення незнаючих, невіруючих немовлят є таким же небіблійним і неефективним для досягнення біблійних цілей хрещення, як і для дорослих.

Коли дитина повинна бути достатньо дорослою для хрещення?

Це важливе питання, особливо для батьків, бабусь і дідусів. У Святому Письмі насправді немає чіткої, стислої відповіді на це запитання. Це може означати, що це неправильне запитання. Якщо так, то яким має бути запитання? Більш корисним може бути запитання: «Що має знати та розуміти дитина (або будь-яка людина), щоб бути хрещеним? Зрілість і здатність до розуміння духовних справ не завжди залежать саме від віку людини.

Відповідь на це запитання («Що людина повинна знати і розуміти, щоб охреститися?») містить відповіді в Писаннях. Ці відповіді можна оформити у вигляді запитань, на які можна запропонувати дитині відповісти. Ось кілька запитань, на які людина повинна знати відповідь, щоб бути готовою до хрещення:

1. Хто такий Бог?
2. Що таке гріх?
3. Який результат, коли людина грішить?
4. Що означає бути втраченим?
5. Що означає бути спасеним?
6. Хто такий Ісус?
7. Чому Ісуса розіп'яли або чому Ісус мав померти?
8. Що Бог обіцяє зробити для людини під час хрещення?
9. Що означає, коли ми кажемо, що наші гріхи змито кров'ю Ісуса?

10. Що означає сказати, що Ісус помер за вас?

Крім того, можна поставити такі запитання особистого характеру:

1. Ви заблукали?
2. Чому ти почуваєшся винним перед Богом?
3. Чому ти хочеш хреститися?
4. Чи покаєлися ви у своїх гріхах? Що це означає?
5. Ви вірите в Ісуса? Що це означає? Яке відношення має віра в Ісуса до його смерті на хресті?
6. Чи готові ви присвятити себе і своє життя Ісусу Христу і визнати Його своїм Господом? Що для Ісуса означає бути Господом?

ПРИМІТКИ:

1. На всі ці запитання потрібно відповідати не простим «так» чи «ні», а виразами власного розуміння дитини.
2. Дитина (або дорослий) може не розуміти таких богословських слів, як «виправдання, спокута, примирення, умилоствлення, спокута, відродження тощо», але вони можуть відповісти на ці запитання своїм власним словником простими словами.
3. Будьте обережні з дітьми, якими в основному керує бажання догодити дорослим.
4. Регулярна участь — це читання Біблії та молитва, богослужіння, прослуховування проповідей і заняття — це важливо для вимірювання духовної обізнаності.
5. Дитина повинна вміти взяти зобов'язання перед Господом щодо слухняності.

Питання

1. Що Біблія говорить про хрещення?

- ☐ make disciples of all nations (people) and baptize them
- ☐ he who has believed and is baptized shall be saved
- ☐ those who received His word were baptized
- ☐ All the above

2. Хрещення дійсне, навіть якщо віри бракує.

- ☐ True
- ☐ False

3. У Новому Завіті хрещення є обрізанням, яке звільняє тіло від гріхів

- ☐ True
- ☐ False

4. Кожен повинен охреститися, навіть якщо не вірить, що згрішив

- ☐ True
- ☐ False

